

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

התובעת:

ש.ד.
ע"י ב"כ עו"ד אבנר רון

נגד

הנתבע:

א.ד.
ע"י ב"כ עו"ד אדי שגיא

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

עניינו של פסק הדין הוא הכרעה בתביעה שהוגדרה בכותרתה "מזונות אישה ומזונות קטינים, דמי טיפול ושימוש ברכב וכן תשלום חז פעמי".

הרקע ותמצית טענות הצדדים .

1. התובעת 1 (להלן: "התובעת") והנתבע נישאו ב-2001, מנישואיהם נולדו 3 קטינים בשנים 2002 ; 2005 ו-2007. (היינו בני 12,15 ו-8 שנים).

2. התובעת היא גרפיקאית במקצועה, אך לטענתה, חדלה לעבוד לפני כ-8 שנים. לטענתה של התובעת, לפני כ-12 שנה לקתה במחלה אוטואימונית ,... והיא מטופלת בטיפולים שונים, ואף עברה ניתוחים רבים, כיום, לטענת התובעת היא מועסקת במחצית משרה בבית חולים ... כפקידה, שכרה עומד לטענתה על סך 5,000 ₪ לחודש, וכן יש לה לעתים הכנסות זעומות מעיצוב עוגות (לטענתה, בכתב התביעה "סכום שיכול להגיע במוצע למספר בודד של מאות שקלים בחודש").

3. לטענת התובעת, מזה כשנה הייתה רשומה באופן פיקטיבי כמועסקת במשרדיו של אביו של הנתבע, והוצא לה, ככל הידוע לה תלוש שכר על כ-5,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

4. לטענת התובעת, הנתבע בן למשפחה עשירה הינו איש עסקים בקנה מידה בינלאומי, והבעלים של אחד העסקים הגדולים המייבאים מוצרי קרמיקה מחו"ל, וכן הינו בעלים של עסק לתיווך בנדל"ן, ולו רשת מסועפת של עסקים וחנויות. לטענת התובעת, בעת נישואיה לנתבע, ניהל הנתבע את העסק של אביו, שפעל גם בישראל וגם בחו"ל, הוא פיתח את העסקים ואת קשריו והקים עסקים נוספים בארץ ובחו"ל.
- לטענת התובעת, אביו של הנתבע הוא קשיש בן 81, שהיה חולה סרטן וסכרת ואינו פעיל, והנתבע, לטענת התובעת, מנהל עסקים בשמו.
5. לטענת התובעת, דפוס ההתנהלות של המשפחה היה ברור: הנתבע אחראי לפרנסת המשפחה, והתובעת אחראית לגידול הילדים, והיא הקשר עם כל הגורמים הרפואיים הטיפולים והחינוכיים.
6. לטענת התובעת, הנתבע מידר אותה מעסקיו, אך נתחוויר לה, כי הסכומים הנכבדים שעמדו לרשות המשפחה לצורך הקיום השוטף, (לטענת התובעת, מדובר בעשרות אלפי שקלים בחודש) הינם לטענת הנתבע, סיוע כלכלי שהתקבל מאביו. לטענתה של התובעת, אלה למעשה הרווחים שהתקבלו מהחברות שהיו הלכה למעשה בבעלות הנתבע.
7. לטענת התובעת, מערכת יחסי הצדדים התאפיינה בהתעללות נפשית מצד הנתבע כלפיה ואטימות לתחושותיה. עוד טענה התובעת, כי הקטין התובע 3 אבחן כלקוי שמיעה, והיא הייתה היחידה שטיפלה בו.
8. התובעת טענה, כי המשפחה ניהלה רמת חיים גבוהה במיוחד, וכי הוצאות המשפחה הסתכמו בממוצע בסך של כ-40,000-50,000 ₪ בחודש.
9. התובעת תבעה למזונותיה ולמזונות הקטינים סכום של -45,790 ₪ בחודש, לפי הפירוט כדלקמן:

9.1	לתובעת	-	-	14,250.- ₪ בחודש
9.2	לקטין יליד 2002	-	-	9,310.- ₪ בחודש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1
- 2 9.3 לקטין יליד 2005 - 7,070.- ₪ בחודש
- 3 9.4 לקטינה ילידת 2007 - 6,690.- ₪ בחודש
- 4
- 5 וכל זה מלבד הוצאות למשק הבית בסך -8,470 ₪ בחודש. עוד ובנוסף ביקשה התובעת
- 6 לחייב את הנתבע בהוצאות חד פעמיות בסך 35,000 ₪ בשל
- 7
- 8
- 9 10. התובעת טענה בתביעתה, כי הנתבע חייב לספק את מזונותיה ומזונות הקטינים התובעים,
- 10 ויש באפשרותו וביכולתו לעשות כן, וכי הוא חייב לספק לה ולילדיה את אותה רמת החיים
- 11 הגבוהה לה הורגלו.
- 12
- 13 11. מנגד, כפר הנתבע בכתב הגנתו, בטענות התובעת בתביעתה.
- 14
- 15 12. לטענתו של הנתבע, אין הוא חב במזונותיה של התובעת לפי הכלל "מעשה ידיה תחת
- 16 מזונותיה". לטענת הנתבע, השתכרות התובעת עומדת על סכום חודשי של -8,500 ₪
- 17 בחודש, וכך יש לחשב את "מעשה ידיה" על פי פוטנציאל השתכרותה.
- 18 עוד טען הנתבע, כי אין לחייבו במזונות התובעת בהיותה "מורדת ממלאכות" ועקב טעמים
- 19 שבהתנהגות התובעת.
- 20
- 21 13. לטענתו של הנתבע, הוא עוסק במכירות של מוצרי בניה, ואילו התובעת עובדת כפקידה
- 22 בבית חולים ובעלת עסק למכירת עוגות מעוצבות וסדנאות לאפייה ולעיצוב עוגות.
- 23
- 24 14. לטענתו של הנתבע, התובעת סילקה אותו מבית הצדדים, לאחר שהגיש כנגד התובעת
- 25 תביעות לפירוק שיתוף (תמ"ש 17815-11-15) ותביעת משמורת (תמ"ש 23129-11-15).
- 26 הנתבע שכר דירה בסמוך לבניין דירת המגורים בכדי להיות קרוב לילדים. לטענתו של
- 27 הנתבע, הוא משלם שכר דירה בסך -4,050 ₪ לחודש.
- 28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

15. לטענתו של הנתבע, התובעת היא אשת ריב ומדון, אשר נהגה לגדף את הנתבע ולקללו בקללות גסות. לטענתו, התובעת סובלת מהתפרצויות זעם ומתקשה לשלוט בכעסיה, ובנוסף סבלה מדיכאונות ונטייה אובדנית.
16. הנתבע פירט, כי בני הזוג היו ביעוץ זוגי אצל פסיכולוגית במשך כשנה, אך הטיפול הזוגי לא צלח, והתובעת הודיעה לנתבע כי היא רוצה להתגרש ודרשה, כי יעזוב את הבית. לטענתו של הנתבע, בעקבות המלצת המטפלת הזוגית, התובעת פנתה לטיפול פסיכיאטרי, והיא מטופלת באופן קבוע בתרופות פסיכיאטריות.
- הנתבע הוסיף וטען, כי התובעת שותה כמויות גדולות באופן יומיומי, באופן המטיל ספק ביכולתה ההורית של התובעת.
17. הנתבע טען, כי גם בתקופה שלפני סילוקו מבית הצדדים, התובעת יצאה מספר פעמים בשבוע בשעות הערב, וכאשר הנתבע העז לשאול אותה לאן, היא ענתה שאינה חייבת לתת לו דו"ח. לפני כן תיאר הנתבע אירוע בו הטיחה התובעת ראשה בקיר מספר פעמים (לאחר ויכוח ביניהם), ואז עזבה את הבית בשעה מאוחרת, והודיעה לנתבע כי תחזור אם יעזוב הוא את בית הצדדים..
- הנתבע הוסיף, כי אכן התובעת חלתה במחלת אך כיום החלימה מהמחלה, ומתפקדת באופן מלא. היא כשירה לעבודה ונטולת מגבלות רפואיות.
18. הנתבע טען, כי הוא סיים רק תשע שנות לימוד בלבד, הוא אינו איש עסקים, ואינו איש עסקים בינלאומי. הנתבע הוא איש מכירות עצמאי של חומרי בניה וקרמיקה. לנתבע אין שום עסק לתיווך בנדל"ן, ויתרה מכך, מלבד דירת המגורים, הנתבע אינו מחזיק בנכסי נדל"ן, ובשל סיבה זו, התובעת אינה מספקת, לטענתו, אסמכתאות לביסוס טענותיה.
- הנתבע טען, כי הוא עובד כעצמאי בשם ויש לו 50% מהמניות בחברת
19. לטענת הנתבע, מאז 01.02.2015, הוא מועסק כשכיר בחברת, והכנסותיו בממוצע בשנת 2015 עמדו על סך - 15,182 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 לטענתו, לפי דו"ח רווח והפסד לשנת 2015 של הנתבע, עמדה הכנסתו הממוצעת בסך חודשי
2 של 10,833 ₪ ברוטו לחודש. הנתבע הכחיש כי הוא שותף בעסקיו של אביו. הנתבע הוסיף
3 וטען, כי הצדדים חתמו על הסכם ממון קודם הנישואים, שבו יש ביניהם הפרדה רכושית.
4
- 5 20. הנתבע הוסיף וטען, כי הצדדים לא חיו ברמת חיים גבוהה, ונטלו משכנתאות לרכישת
6 דירתם. הנתבע רכש רכב לתובעת לאחר לחצים רבים מצידה, הוא מחזיק באיטליה רכב
7 פולקסווגן גולף בן 15 שנה, ואילו האופנוע שלו ניתן לו במתנה.
8
- 9 21. הנתבע טען, כי אין לחייבו במזונות אישה, כי הצרכים בתביעה מופרזים לאין שיעור
10 והוצאות משק הבית מופרעות, הוא מוסיף כי התובעת אינה יכולה לעתור במקביל הן
11 למזונות והן לדמי טיפול, וכי בפסיקת מזונות הקטינים, יש להתחשב בהוצאות המחיייה
12 שלו.
13
- 14 **דיון**
15
- 16 **מבוא דיוני**
17
- 18 22. כפי שהובהר במהלך הדיונים, הצדדים התגרשו ביום 14.02.17, ולפיכך ממילא לא יפסקו
19 מזונותיה של התובעת. בהגיונותם, ציינו באי כוחה של התובעת בסיכומים, כי יתמקדו אך
20 ורק במזונותיהם ומדורם של הקטינים התובעים.
21
- 22 23. הקונפליקט בין הצדדים היה עצמתי, נדמה היה שגם במידה לא מועטה חלחל הקונפליקט
23 גם לבאי-כוח הצדדים, יתכן שגם מסיבה זו, לא ניתן היה להגיע בתיק זה להבנות, וחבל
24 שכך.
25
- 26 24. ב-12.04.16 פסקתי מזונותיהם הזמניים של הקטינים התובעים (לא פסקתי מזונות זמניים
27 לתובעת), פסקתי לכל קטין סכום חודשי של 2,000 ₪ בחודש וכן מחצית מכל הוצאה
28 חינוכית מיוחדת וכל הוצאה רפואית שאינה מכוסה ע"י הביטוח הרפואי בו מבוטחים
29 הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
25. עתה לאחר שנשמעו ההוכחות, ובאי כוח הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב, ניתן פסק דיני.
- יכולת הנתבע.**
26. ביום 18.04.17 ניתן על ידי פסק דין חלקי במסגרת תמ"ש 16121-01-16, בו קבעתי את מסת הנכסים בני האיזון בין הצדדים (להלן: "פסק הדין החלקי"). בין היתר, קבעתי בפסק הדין החלקי, כי העברות הכספיים שנעשו בין אבי הנתבע אל הנתבע תיחשבנה כהכנסותיו, כיוון שלא יכולתי לקבוע גובה העברות כספיים אלה, מיניתי מומחה מטעם בית המשפט בעניין זה.
- בסעיף 43 לפסק הדין החלקי, התייחסתי גם אל הרווחים הכלואים הנמצאים בחברה שמחצית המניות שלה נמצאים בידי הנתבע, כך למשל חלקו ברווחים בחברה עמד על 247,215 ₪, היינו גם אם ישלם מס בשיעור 30%, לנתבע הכנסה נוספת של כ-13,000 ₪ עד 15,000 ₪ נטו בחודש.
27. כזכור, הנתבע טען בכתב הגנתו על סך 15,000 ₪ נטו, ואולם כאשר נחקר (במסגרת תמ"ש 16121-01-16) רואה החשבון של הנתבע, הוא הודה בחקירתו כי הכנסות הנתבע גבוהות יותר ועומדות על סכום חודשי של כ-35,000 ₪ נטו בחודש, ולהלן אצטט מחקירתו הנגדית של רואה החשבון בעמודים 44-45 לפרוטוקול, ישיבת 23.02.17 (בתמ"ש 16121-01-16):
- ש. אז יהיה לו עוד 15,000 ₪ בחודש ?**
- ת. לא מדויק, יש הכנסה נוספת שהייתה לו כעצמאי בשנת 2015, ניהל תיק עצמאי, יש עוד הכנסה של ברוטו נוספת של 98,000 ₪ נטו, יש על זה מס.**
- ש. אנחנו מגיעים שיש לו כ-35 אלף נטו לחודש הכנסה, תסכים איתי ?**
- ת. בעיקרון כן."**
28. כפי שהראיתי לעיל, אמנם קבעתי שהעברות הכספיים מאבי הנתבע אליו הם כגדר "הכנסה", אך פרשנות זו ניתנה לשם הפרשנות האמורה בהסכם הממון שבין הצדדים, וגם קבעתי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפורה גליק

- 1 שמחצית הסכומים האמורים יועברו אל התובעת כיוון שבגדרי התביעה הרכושית הייתה
2 זכאית להם.
- 3 אינני יכולה לקבוע שיש לצרף סכומים נוספים להכנסת הנתבע – בגין העברות מאת אביו
4 של הנתבע אליו, ולקבוע שכך יהיו פני הדברים גם בעתיד.
- 5
- 6 29. אין בידי לקבל את טענת הנתבע לפיה כביכול הכנסותיו ירדו כפי שטען בסעיפים 23-25
7 לסיכומיו, ולהלן אפרט טעמי:
- 8
- 9 29.1 הנתבע לא הוכיח את טענתו כי מאז פרידת הצדדים ירדה תפוקתו, או ירדה
10 הכנסתו, או נפגע כושר השתכרותו.
- 11
- 12 29.2 הנתבע בסיכומיו הפנה אותי משום מה לדו"ח על הכנסותיו (נ/17) השומה האחרונה
13 שהוגשה במסגרת תיק המוצגים שלו (נ/14) היא לשנת 2014 ולא לשנת 2015.
- 14
- 15 29.3 עיון בתלושי השכר שצירף הנתבע לתיק המוצגים מטעמו (נ/31-20) מצביעים על כך
16 ששכרו דווקא עלה לעומת טענתו בכתב ההגנה ועומד על כ-17,000 ₪ נטו.
17 בהתחשב ברווחים הכלואים, היינו אם נביא בחשבון את אשר ענה רואה החשבון
18 ...בחקירתו הנגדית הכנסתו החודשית אינה נופלת מ-37,000 ₪ נטו בחודש.
19 (העובדה שהנתבע בחר שלא לחלק את הרווחים אינה רלוונטית).
- 20
- 21 29.4 הנתבע רכש לתובעת רכב מסוג מרצדס, אשר נמכר ע"י התובעת ב-180,000 ₪,
22 הנתבע דרש את מחצית תמורת המכר (ראה מכתב בא כוחו אל בא כוח התובעת
23 שסומן בתיק מוצגיו ב-נ/2), גם עובדה זו של רכישת הרכב מעידה על רמת חיים
24 גבוהה שבה חיו הצדדים.
- 25
- 26 29.5 נוכח מה שכבר ציינתי לעיל בעניין העברות הכספיים בין הנתבע לאביו, והתייחסותי
27 לכך, שהמדובר הלכה למעשה בהכנסה – אין בידי לחשב במדויק את הסכום של
28 הכנסות נוספות אלה (אשר ככל הנראה נועדו לגרום לכך שחלק מההכנסות לא
29 ימוסו), אך בוודאי שהנתבע מרוויח יותר מאשר הוא טוען בכתב הגנתו ובסיכומיו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

- 1
- 2 29.6 הטענה בדבר ירידה בהכנסות עקב הפירוד היא טענה שהפסיקה התייחסה אליה
- 3 כלא אמתית – כל עוד לא הוכחה.
- 4
- 5 ראה בעניין זה הלכה ותיקה שלא נס מיתה, בר"ע (ת"א) 49/96 פלוני נ' אלמוני
- 6 (15.10.96) (פורסם במאגר "נבו"), ומפי דבריו הקולעים של כבוד השופט, סגה"נ ח'
- 7 פורת – אותם אצטט :
- 8
- 9 **"כאשר פורץ ריב בין הבעל לאשה, יש והבעל נוקט בתחבולות לשם**
- 10 **הקטנת הכנסותיו, כדי לפגוע באמצעים שיעמדו לרשות האישה לשם כך**
- 11 **הוא מחליף את מקום עבודתו או שהוא סגור את עסקו, או שמצמצם את**
- 12 **שעות עבודתו.."**
- 13
- 14 ראה בעניין זה חקירתו הנגדית של הנתבע בעמוד 15 לפרוטוקול, לפיכך ניתן לומר
- 15 שלנתבע הכנסות נוספות מלבד אלה שהוא טוען להן בסך 5,000 ₪ בחודש.
- 16 אמור מעתה הנתבע טוען ל-15,000 בחודש, ולמעשה המדובר ב-20,000 ₪ לחודש.
- 17 אם נוסיף את שאמר ראה החשבון של הנתבע בחקירה בדבר הכנסה של הנתבע
- 18 (הכוללת את הרווחים הכלואים) בסך של כ-35,000 ₪ לחודש – ראה האמור בסעיף
- 19 27 לעיל לפסק דיני.
- 20
- 21 30. אני מקבלת את האמור בסיכומי התובעת, לעניין רמת החיים הגבוהה אותה מנהל הנתבע,
- 22 (ראה האמור בסעיף 9 לסיכומי התובעת). אם אכן הנתבע הוציא בחודש אחד כ-16,000 ₪
- 23 עבור מסעדות, יש בכך כדי להצביע על רמת ההכנסות הגבוהות שלו.
- 24
- 25 31. אני מודעת לכך שלא תמיד יהיו בחברה "רווחים כלואים" שיוכלו להיחשב כהכנסה, אך
- 26 בהתחשב ברמת החיים הגבוהה שניהל הנתבע, אין ספק שהכנסתו החודשית אינה נופלת מ-
- 27 30,000 ₪ נטו והכנסתו הפנויה עומדת על 25,000 ₪ בהתחשב בשכר הדירה אותו הוא
- 28 משלם.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפירה גליק

1 אוסיף עוד, כי בתיק הרכושי (תמ"ש 16121-01-16) קבעתי, כי אין פערי השתכרות דרמטיים
2 בין הצדדים, אך הבאתי בחשבון גם את העובדה שעל פי הסם הממון בין הצדדים, התובעת
3 אמורה לקבל ממסגרת האיזון הרכושי שבין הצדדים גם מחצית הרווחים הכלואים.
4

5

6

7

יכולת התובעת

8

9 33. התובעת עובדת במשרה חלקית בבית חולים ..., והשתכרותה החודשית היא בסך של 3,000
10 ₪ נטו לחודש.

11

12 34. לדברי התובעת, היא סגרה את עסקה לעיצוב ואפיית עוגות, כיוון שרווחיה היו זעומים
13 והסתכמו בכ-800 ₪ לחודש. (ראה תשובותיה בעניין זה בחקירה הנגדית בעמוד 14
14 לפרוטוקול ; ישיבת 23.07.17).

15

16 35. בחודשים האחרונים החלה התובעת לעסוק בתיווך, ולדבריה כמתלמדת, הכנסתה בסביבות
17 5,000 ₪ נטו לחודש. ואולם בקרוב, התובעת לא תהיה מתלמדת ויש להניח שהכנסתה תגדל
18 ותעמוד על סכום חודשי של כ-8,000 ₪ נטו לחודש.

19

20 36. על פי הסכם הממון שבין הצדדים, הנתבע משלם את חלק המשכנתא של התובעת בדירה,
21 לפיכך, לכאורה, לפחות הכנסתה נטו היא גם הכנסתה הפנויה, ואולם יש להניח כי בסופו
22 של יום, הדירה תימכר, והתובעת תידרש לשלם שכ"ד ו/או משכנתא – הרי תהיה לה הוצאה
23 ישירה למדור (או מדור רעיוני), כך שאם אחשב חלק זה, עפ"י שכ"ד ו/או משכנתא בסדר
24 גודל של -4,500 ₪ לחודש, חלקה הוא 50% (הלכת ורד), היינו 2,250 ₪ לחודש, ומכאן
25 אפוא שהכנסתה הפנויה תהיה -8,750 ₪ לחודש.

26

27

צרכי הקטינים

28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

37. עיון בכתב התביעה מצביע על הפרזה לא מועטה : כך בפריט "כלכלה ומסעדות" לקטין בן 13 (אפילו בן 15) בסכום חודשי של -1,800 ₪, וכך בפריט "טיפול שיניים" בשיעור של -1,250 ₪ לחודש (!), גם פריט של "חיסכון חודשי" בסך -200 ₪ לחודש לא יכול להיחשב כרכיב מזונות קטינים, כך הוא תשלומים לוועד כיתה בסך -200 ₪ לחודש, וכך באשר להוצאה חודשית לוטרנר בסך -300 ₪ לחודש, וכך באשר להוצאות חד פעמיות בסך -1,000 ₪.
38. אציין, כי בהגינות הרבה, ציינה התובעת בסיכומיה כי היא **"מקבלת את הערתו של בית המשפט הנכבד להיותם של דמי המזונות הנתבעים גבוהים מהרגיל והמקובל, וכי רמת החיים אינה יכולה להיות כשהייתה"**.
39. גם לאחר שנשמעו ההוכחות, לא השתכנעתי שהתובעת הוכיחה את תביעותיה המפורזות, התובעת צירפה תיק מוצגים עב-כרס, אך לא היו בו סימוכין להוצאות בנפרד ובמובחן, אין לצפות מן השופט היושב בדין שירכיב לאפו משקפי מצבט, יקמט מצחו, ויעריך חישובי-חישובים וישים עצמו מנהל חשבונות עבור מי מן הצדדים, ובמיוחד התובע.. אזכיר עוד בהקשר זה, שבהחלטתי חייבתי הצדדים לצרף תדפיסים של כרטיסי אשראי, אך אין באלה תחליף לחובה להוכיח כל הוצאה נתבעת באמצעות סימוכין של ממש.
40. בתשובותיה לחקירה הנגדית, הרבתה התובעת לסתור את רכיבי תביעתה השונים : כך למשל הודתה בחקירתה הנגדית בעמוד 12 לפרוטוקול ישיבת 23.07.17, כי הסכום של -1,250 ₪ (בגין רפואת שיניים) אינו חודשי, היא התכוונה – כך לדבריה – להזמין לבן מיכאל יישור שיניים לקראת בר המצווה שלו, ובסופו של דבר מחוסר אמצעים – לא הזמינה טיפול זה. עוד הוכח, כי הילדים מיכאל ודניאל אינם מקבלים כלל שיעורים פרטיים (ראה תשובות התובעת בחקירתה הנגדית בעמוד 13 לפרוטוקול). התובעת אף נחקרה גם על הוצאות הביגוד בסך 1,000 ₪ לחודש, וגם כאן לא היו לה כל סימוכין (ראה חקירתה הנגדית של התובעת בעמוד 13 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

- 1 41. כידוע תביעת המזונות, ככל תביעה כספית אחרת היא, ויש להוכיחה כדבעי, ואם רכיבי
2 התביעה לא הוכחו, כי אז יש לדחות התביעה.
3
4 ראה ע"א 1/69 סבן כהן נ' סבן פ"ד מ"ט (1) 69.
5
6 42. חרף האמור לעיל, כאשר עוסקים אנו במזונות קטינים, יכול השופט היושב בדין להעריך את
7 דמי המזונות הנחוצים לקטינים תוך שימוש במכשיר ה"אומדנא" המצוי בארגז הכלים של
8 השופט. אבהיר, כי השימוש הזה נעשה לא רק לצרכי מזונות לפי "צרכים הכרחיים".
9
10 ראה בעניין זה: עמ"ש (מרכז) 48671-05-10 ש.ע. נ' מ.ע. (24.01.2011) (פורסם במאגר
11 "נבו") – בפסק דין זה נפסקו לקטין דמי מזונות בשיעור 2,000 ₪ לחודש, כאשר הכנסת
12 האב היתה כ-15,000 ₪ נטו לחודש והכנסת האם עמדה על סך -4,500 ₪ נטו.
13
14 כן ראה פסק דיני, תמ"ש (ת"א) 7272-03-16 מ.ש. נ' ר.צ. (03.10.11) (פורסם במאגר "נבו").
15
16 43. קביעת שיעור המזונות תיעשה בהתחשב ביכולת הצדדים, ומאחר שהוכח כי הנתבע מקיים
17 רמת חיים גבוהה יחסית, לרבות בילויים במסעדות ונסיעות לחו"ל (ראה בעניין זה חקירתו
18 הנגדית של הנתבע בעמודים 16 ו-17 לפרוטוקול), הרי לפחות לכאורה, ניתן לפסוק את
19 מזונות הקטינים "ברווח ובנחת" – ראה בעניין זה פסק הדין של כבוד השופט בדימוס
20 יעקובי – שווילי ע"מ (חי) 957/90 פלונית נ' פלוני תשנ"ד (1) 198.
21
22 מנגד, אזכיר שלמרות האמור בפסק דין זה, יש לזכור שהמזונות נקבעים לפי צרכי הקטינים
23 ולא עושרו של אביהם, ראה בעניין זה ספרו של פרופסור שרשבסקי "דיני משפחה", עמוד
24 379.
25
26 44. אני קובעת אפוא, על פי הערכה, כי המזונות של כל אחד מהקטינים יהיו בשיעור חודשי של
27 2,800 ₪ לחודש, מלבד הוצאות רפואיות מיוחדות והוצאות חינוך מיוחדות, והכל כפי
28 שאפרט בהמשך פסק דיני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

- 1
- 2 חלוקת הנטל בנשיאה במזונות בין התובעת לנתבע .
- 3
- 4 45. הנתבע העלה בסיכומיו את הטענה, כי בהתחשב בעובדה שהקטינים שוהים אצלו (עם לינה)
- 5 פעמיים בשבוע בימי החול, וכן כל סוף שבוע שני, הרי ניתן לראות בכך "משמורת
- 6 משותפת", ובכל מקרה, בהתחשב בגילאי הילדים (כולם מעל גיל 6), ונוכח קביעת פסק הדין
- 7 בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.07.17) (פורסם במאגר "נבו"), יש לחלק את הנטל
- 8 בנשיאת המזונות בין שני ההורים.
- 9
- 10 46. עוד לפני שאגש לדון בשאלה שמעורר הנתבע בסיכומיו, אקדים שאלות המתעוררות למקרא
- 11 פסק הדין בע"מ 919/15 (שם).
- 12
- 13 46.1 האם מתקיימת במקרה הנדון שבפני "משמורת משותפת", או האם ניתן להקיש
- 14 מהלכת 919/15 על המקרה שבפני ?
- 15
- 16 46.2 האם ההלכה כפי שנקבעה בבע"מ 919/15 (להלן: "ההלכה") סויגה רק למקרים של
- 17 משמורת משותפת?
- 18
- 19 47. אקדים ואומר, כי לעניות דעתי, אין במקרה הנדון משמורת משותפת. חלקת זמני השהות
- 20 של הילדים עם הוריהם מצביעה במקרה הטוב על זמני שהות של 42% עם הנתבע ו-58% עם
- 21 התובעת.
- 22 ואולם, כשם שאם לא יכולה (אם תרצה לנהוג בשיווין עם ילדיה) לספור את גרגרי האורז
- 23 בצלחתו של כל ילד, גם "כימות" הזמנים אינו מספיק, שכן משמורת משותפת נמדדת באופן
- 24 מהותי, על מידת המעורבות של כל אחד מההורים בחיי ילדיו, וכן שיתוף של ממש בנשיאה,
- 25 בהוצאות היום, אם כמו ביגוד והנעלה, ובאופן שמטיל נטל כלכלי שווה על כל אחד
- 26 מההורים.
- 27 מטעם אחרון זה, למיטב הבנתי, נבחנו בהלכת 919/15 צרכים לייעול צרכי השיתוף כמו
- 28 אפשרות של חשבון בנק משותף, או קביעת הורה שירכז את ההוצאות. היינו, אין המדובר
- 29 רק בהיבט הפיזי – מתמטי של המשמורת הפיזית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפּרה גליק

- 1
- 2 בשולי האמור בסעיף זה, אומר כי לא נעלמה מעיני האמרה בהלכת 919/15, כי בפסיקה
- 3 הקנדית גם חלוקת זמני השהיה בין ההורים של 40% להורה אחד ו-60% להורה אחר יכולה
- 4 להיחשב כמשמורת משותפת.
- 5
- 6 שאלה נוספת וקשה יותר היא האם הלכת 919/15 סויגה רק למקרים של משמורת פיזית .48
- 7 משותפת? לאחר שהתעמקתי בהלכת 919/15 אומר, כי תשובתי לשאלה זו היא שלילית,
- 8 ולהלן אמנה טעמי:
- 9
- 10 48.1 הפרשנות המוצעת בהלכת 919/15 היא, כי למעשה שינתה את הפרשנות לתקנת
- 11 תש"ד של הרבנות הראשית באשר לדין האישי, ודין אישי כידוע חל על כל הילדים,
- 12 (כיוון המדובר בילדים בגילאי 6-15), וכך קובע כבוד השופט פוגלמן בפסקה 77
- 13 סייפא לפסק הדין:
- 14
- 15 **"..ומכל הנימוקים שיובאו בהרחבה להלן, סבורני כי הפרשנות אשר**
- 16 **תטיב להלום את ערכי היסוד של שיטתנו המשפטית היא זו, שלפיה,**
- 17 **בגילאי 6-15 החיוב במזונות הוא מדין צדקה, החל במידה שווה על שני**
- 18 **ההורים, כתוצאה מכך, הדין לא יחייב עוד את חיובו הבלעדי של האב**
- 19 **במזונות הכרחיים, ויחתור לחלוקה נטל הוגנת ושוויונית יותר בין ההורים**
- 20 **תוך הבטחת טובת הילד.."**
- 21
- 22 48.2 בפסקה 81 לפסק הדין נאמר כך:
- 23
- 24 **"..שיקולים של אחידות הדין והרמוניה פנים משפטית תומכים בברור**
- 25 **באימוץ פרשנותה החלופית של תקנת תש"ד שתביא לכך שגם לפי הדין**
- 26 **העברי יראו בשני ההורים כחייבים במזונות של ילדים בגילאי 5-16, תוך**
- 27 **שחלוקת החוב ביניהם תיקבע על פי חלקיהם היחסיים מכלל המקצועות,**
- 28 **זאת ועוד: הדבר ישווה את הדין העברי החל בגילאי 5-16 לזה החל**
- 29 **בגילאי 15-18, שגם אז, החיוב בדין העברי הוא מדין הצדקה.."**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפירה גליק

- 1
2 48.3 ובפסקה 108 של פסק הדין נאמר על ידי כבוד השופט פוגלמן כך :
3
4 **"..אין מנוס מן המסקנה כי הדין הנוהג במזונות, המבוסס על פרשנותה**
5 **הנוכחית של תקנת תש"ד הוא דין מפלה".**
6
7 48.4 בפסקה 143 לפסק הדין כותב השופט פוגלמן, כי **"..אכן בקביעה זו יש משום סטיה**
8 **מן ההלכה הנוהגת עמנו מימים ימימה".**
9
10 48.5 עוד הוסיף כבוד השופט פוגלמן, לאחר קריאת פסק דינה של כבוד השופטת ברק
11 ארז, בפסקה 146 לפסק דינו, בה הוא מסביר כי הציע פרשנות חלופית לתקנת
12 תש"ד הנסמכת על עיקרון השוויון המהותי, ובה הוא אומר שמשמורת פיזית
13 משותפת היא ברירת מחדל בה ניתן לסטות מעיקרון קביעת המזונות לפי ההכנסות
14 מכל המקורות, נשמע מכאן, אפוא, שהכלל הוא חלוקה שווה של נטל המזונות על
15 שני ההורים בהתאם להכנסותיהם הפנויות !
16
17 48.6 ובפסקה 147 לפסק הדין נקבע :
18
19 **"לפיכך, לו תשמע דעתי, נקבע כי בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן**
20 **שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי**
21 **יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל המקורות העומדים לרשותם, לרבות**
22 **שכר עבודה בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול**
23 **נסיבות המקרה".**
24
25 48.7 כבוד השופט סולברג אף הוסיף, **"..דעתי כדעתו של חברי, השופט ע' פוגלמן, כי**
26 **חובת תשלום מזונות ילדים בגילאי 6-15, לרבות ביחס לצרכים הכרחיים – חלה**
27 **באופן שווה על האם והאב, בהתאם ליכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל**
28 **המקורות העומדים לרשותם. בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב**
29 **למכלול נסיבות העניין".**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפורה גליק

- 1
- 2 48.8 כבוד השופטת חיות מוסיפה "...ואכן, בהיבט העקרוני הנורמטיבי, מוסכם על כל
- 3 חברי ההרכב, כי החיוב במזונות ילדים בגילאי 6-15 חל מדין צדקה על שני
- 4 ההורים, כאמור בסעיף 1 לעיל."
- 5
- 6 ובהמשך :
- 7
- 8 "...בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך
- 9 שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות מכל המקורות העומדים
- 10 להשותם לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל ובשים לב
- 11 למכלול נסיבות המקרה..."
- 12
- 13
- 14 48.9 חרף ההסתייגויות בתחילת הלכת 919/15, כי המדובר במקרים של משמורת
- 15 משותפת. הנה נוכחנו כי בוטלה הפרשנות הקיימת לתקנת תש"ד, ונקבעו עקרונות
- 16 אחרים, היינו, יש להביא בחשבון את הכנסותיהם הפנויות של ההורים, וחלוקם
- 17 היחסי בסה"כ ההכנסה המשפחתית, וכן להביא בחשבון את חלוקת זמני השהיה
- 18 ביניהם.
- 19 עקרונות פרשניים מחייבים ששינוי ההלכה לא יביא דין אחד לילדים בני 6-15,
- 20 שהוריהם חולקים משמורת משותפת לעומת ילדים בני 6-15, שלהם הורה יחידני.
- 21
- 22 49. סה"כ הכנסות ההורים כפי שקבעתי לתובעת, הכנסה פנויה חודשית בשיעור 8,750 ₪
- 23 ולנתבע הכנסה חודשית פנויה כ-25,000 ₪, ובסה"כ יחד כ-33,750 ₪.
- 24 אני קובעת כי היחס בין הכנסות התובע והנתבעת הוא 75% לנתבע ו-25% לתובעת.
- 25
- 26
- 27 חלוקת זמני השהות של הקטינים עם הצדדים : כאמור, הקטינים שוהים עם הנתבע 42%
- 28 מהזמן ו-58% מהזמן עם התובעת.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 בהתחשב בפער ההכנסות בין התובעת לנתבע ובהתחשב בעובדה שהתובעת היא משמורנית
2 יחידה המוציאה את כל ההוצאות שאינן תלויות בזמן השהות, נראה לי נכון לקבוע את
3 היחס בין הכנסות ההורים 25% לתובעת ו-75% לנתבע.
4
- 5 אני מעריכה את המזונות הדרושים לכל קטין בסדר גודל של כ-2,800 – 3,000 ₪ לחודש, אך
6 בהתחשב בזמני שהות נרחבים של הקטינים עם הנתבע. אעמיד את ההערכה לסכום
7 המזונות החודשי בסך של -2,800 ₪ לחודש.
8
- 9 הערכה זו וקביעה זו, עולה למיטב הבנתי גם בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט המחוזי
10 בת"א, בעמ"ש (ת"א) 59072-02-15 ע' מ' נ. ע' נ' (3.7.16) (פורסם במאגר "נבו"), שלמעשה
11 הלכו בדרך זו (למעשה על פי המתחייב מסעיף 3 א' לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות)),
12 אף קודם להלכת 919/15.
13
- 14 אני מחייבת אפוא את הנתבע במזונות כ"א מהקטינים בסך -2,100 ₪ בחודש (75%
15 מהערכתי את סכום המזונות הכולל -2,800 ₪). בנוסף, יישא הנתבע ב-75% מההוצאות
16 החינוכיות המיוחדות אם תהיינה כאלה והכוללות שיעורים פרטיים עפ"י מכתב מאת
17 המורה המתאים, וכן 75% מכל הוצאה רפואית חריגה, שאינה מכוסה על ידי הביטוח
18 הרפואי בו מבוטחים הקטינים. כן ובנוסף, יישא הנתבע בסך של 16.66% מההוצאה הישירה
19 למדור (אם תהיה כזו), בין לשכירות ובין משכנתא, והכל כנגד קבלות ו/או חוזה שכירות
20 תקף שסך דמי השכירות לא יעלו על -4,500 ₪ לחודש (להלן: "דמי המזונות").
21
- 22 52. ניתנות בזה ההוראות הבאות באשר לדמי המזונות :
23 52.1 דמי המזונות ישולמו ע"י הנתבע ישירות לתובעת בכל 1 לחודש ומראש וזאת החל
24 מיום הגשת התביעה ועד הגיע כל קטין לגיל י"ח שנה ו/או עד שיסיים הלימודים
25 בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים. בתקופת השירות הצבאי הסדיר ו/או השירות
26 הלאומי, יעמדו דמי המזונות על 1/3 משיעורם הקודם.
27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך: 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפורה גליק

- 1 תודיע התובעת לנתבע על רצונה בהפקדת דמי המזונות לחשבון הבנק שלה, תעביר
2 פרטי חשבון הבנק שלה לנתבע ובמקרה כזה תשלום דמי המזונות במועדם לזכות
3 חשבון זה יחשב כתשלום תקין, ובלבד שהאם לא הודיעה לנתבע על שינוי בפרטי
4 מס' החשבון או הבנק.
5
- 6 דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא
7 הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.
8 מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה, כפי
9 פורסם/יפורסם ב- 15 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע
10 בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
11
- 12 סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת הנתבע, אם הצטברו, ישולמו על ידו ב-3
13 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ויחד עימו.
14
- 15 סכומים שהנתבע שילם על חשבון המזונות מיום הגשת התביעה כנגד קבלות ו/או
16 אסמכתאות יוכלו להיות מקוזזים על ידו.
17
- 18 בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם יישא הנתבע במחצית ההוצאות הרפואיות
19 החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטחים הקטינים. באמירה
20 הוצאות רפואיות חריגות נכללות גם הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול
21 שיניים.
22
- 23 סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד
24 לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.
25
- 26 קצובת הילדים מאת המל"ל תשולם לידי האם.
27
28
29

פללי .

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16207-01-16

תאריך : 14.09.17

לפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 .53. הנתבע יישא בהוצאות התובעת, לרבות שכ"ט עו"ד, בסך 15,000 ₪.
- 2
- 3 .54. ניתן לפרסום בהשמטת שמות הצדדים.
- 4
- 5 .55. המזכירות תשלח פסק דיני לבי"כ הצדדים.
- 6
- 7
- 8 ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.
- 9

שפרה גליק

שפרה גליק, שופטת

10

11